

dog Forholdet virkelig i den Henseende være lige." Komme Skolelærerne over Stregen med Hensyn til almindelig borgerlig Lovgivning og Straffeloven, ja saa maa de selvfølgelig tage samme Stilling som andre, der forse sig, men en Regering, som vil bevare noget som helst frindsind Præg over sig, maa dog ikke opretholde en Undtagelsestilling for dem, det bør ikke eksistere.

Derfor have vi stillet Forespørgselen saaledes, om den ærede Minister nu ikke agter i en nær Fremtid at ophæve dette Cirkulære. Men samtidig med, at vi alt-saa derigennem rette den indtrængende Opfordring, som ganske sikkert vil vinde Genklang og faa Ørenlyd gennem hele Danmarks Lærerstand, til Regeringen, ville vi gerne — for i Spørgsmaalet selv ligger indirekte ogsaa en Opfordring til Ministeren til at gøre dette Skridt — rejse det Spørgsmaal, af hvilken Grund det nævnte Cirkulære ikke allerede er blevet hævet. Thi det er jo ganske vist, at man skulde synes, at en demokratisk Regering som denne maa føle det som en af sine kæreste Opgaver at feje alt det reaktionære ud, som Højreregeringen har efterladt sig — hvor den er ene om at raade. Den kan ikke gøre det paa alle Lovgivningsomraader; der kan den ikke faa alt gammelt bort og sætte alt nyt i Stedet, som den kunde ønske og finde betimeligt, men der er ret vide Omraader, hvor denne Regering kunde tilfredsstille sin Lyst og sin Trang i saa Henseende, hvis den havde en saadan. Og her er et af de Steder, hvor det sikkert kunde have været en taknemmelig Opgave for en Kultusminister for længe siden — ogsaa allerede for den forhenværende Kultusminister — at sige: Vi rydde op i den Slags, vi rydde det af Vejen, vi give Danmarks Lærerstand, og vi give alle Samfundsborgere Ret til at hævde deres Stilling, saaledes som Grundloven og den almindelige Lovgivning overhovedet hjemler det, og vi fjerne alle Forsøg paa at lægge dem særlige Hindringer i Vejen, saaledes som de ere skabte under de ulykkeligste, utidigste og unaturligste Forhold, vi nogen Tid have oplevet her i Landet.

Det skulde, som sagt, synes at være en Regerings første og taknemmeligste Opgave. Naar det hedder sig, at det er ikke saadan for en Regering at udrette saa grumme meget, saa er det vist, at paa Lovgivningsomraadet kan Vejen være svær og tung og sen nok, det skal jeg indrømme. Men paa mange af de andre Omraader vilde det jo være en Trøst for det

Demokrati, som har stillet saa store Forventninger til Parlamentarismens Sejr, om det saa, at der virkelig i den Regering, som sidder ved Roret, var en Lyst til, en Trang til at faa fjernet alle de Unaturligheder, som det udelukkende ligger i dens Haand at tage op og faa afskaffede. Her er det som sagt muligt for en Regering at gøre sligt, og jeg har mange, mange Gange i ældre Tider og ogsaa under noget forskellige Forhold forundret mig over, at Regeringen ikke sørgede for at tage denne og en Mængde andre Sager op og derigennem vise det danske Folk, at hvis Regeringen havde Magt, som den havde Agt, skulde det nok blive lyse Forhold, skulde det nok vise sig nu, at det var demokratiske Ideer, som sad til Højbords, og ikke længere de reaktionære. Det kan nemlig som Grund til Bevarelsen af dette Cirkulære vel ikke tænkes, at den nuværende Minister skulde finde, at Cirkulæret er ganske hensigtsmæssigt at bevare. Det vil jeg dog, indtil jeg hører det, vægre mig ved at tro skulde være Tilfældet.

Der kunde tænkes forskellige andre Grunde. Man kunde f. Eks. sige, at Ophævelse af Cirkulærer er en ret sjælden Ting i vor Ministerialtidende. I mangfoldige Tilfælde gaar det saadan til, at midlertidige eller foreløbige Forhold, som ere skabte under en særlig Situation, faa Lov til at selvdø. Men i den Henseende er det i hvert Tilfælde ikke saadan, at den nuværende Regering principielt har nogen Indvendinger mod at ophæve Cirkulærer. Thi om der ikke er flere, have vi dog et enkelt Tilfælde, hvor den nuværende Justitsminister netop har gjort det ganske direkte, har gjort det efter min Mening paa et forkert Sted og paa en forkert Maade, har gjort det saadan, at han har ophævet et Cirkulære af en Højreminister og derved efter min Mening gjort Demokratiet og den almindelige Befolkning Skade. Jeg tænker paa det Cirkulære, som udstedtes i 1884 af daværende Justitsminister Nellemann. Da jeg er ved det, vil jeg blot lige antyde, at dette Cirkulære angik det Forhold, at Retsbetjentenes Kontorpersonale havde Ret til at modtage særlig Betaling for specielt hurtig og velvillig Ekspedition af forskellige juridiske Aktstykker, ganske særlig f. Eks. Tinglæsning og lignende. Det forbød Justitsminister Nellemann ved et Cirkulære af 11. Marts 1884. Men den nuværende Justitsminister er gaaet tilbage og har ophævet netop dette Cirkulære, som jeg fandt at være et godt, sundt og rigtigt Cirkulære. Justits-